

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ІМ. ДІДНИЖЕВСЬКОГО

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ АКМУ

Рік видання VIII ● № 86 (786).

П'ЯТНИЦЯ, 21 ЛИПНЯ 1967 Р.

Ціна 2 коп.

ФІЛЬМИ ПРО В. І. ЛЕНІНА

КІТВ, 20 липня. (РАТАУ). З метою більш глибокого і творчого висвітлення діяльності В. І. Леніна, практики будівництва соціалізму, комунізму та міжнародного комуністичного і робітничого руху видавництво «Реклама» випустило рекомендаційний анотований каталог кінофільмів «Ленініана». Впорядкували його працівники Кітвського філіалу Центрального музею В. І. Леніна та обласної контори по прокату кінофільмів.

«Ленініана» складається з хронікально-документальних, науково-популярних та історико-революційних художніх стрічок. У каталозі — 18 розділів.

Фільми окремого розділу «Торжество великих ідей ленінізму» відображають розвиток світової системи соціалізму, дальше розгортання національно-визвольного руху, активну допомогу Радянського Союзу країнам Африки, що стали на шлях незалежності, діяльність Ради Економічної Взаємодопомоги.

НОВИНИ

СТЕПОВИМИ ШЛЯХАМИ

Минулого понеділка мешанці Долинської стали свідками цікавої події: вулицями міста проїжджала

уквітчана колона. Автомашини з лозунгами і транспарантами, з веселими обличчями хлопців і дівчат, виїхавши з центру, попрямували в поле. Це — агітпоїзд Долинського райбудинку культури. Крім концертної групи, в складі агітпоїзду є лектор, машина побутового обслуговування, пересувний універмаг, бу-

фет. Агітпоїзд уже пройшов не один десяток кілометрів по селах району, не один раз зупинявся в полі, біля колгоспних ферм, клубів. І по кожній зустрічі люди припрошували ще і ще навідатися до них у гості. Бо то не просто були побіжні зустрічі, а ділові розмови, перегляд концерту, жвава торгівля. Вдячні

місцеві аматори: вони отримували не лише усну консультацію, а й практичну допомогу.

СТАДІОН В АПРЕЛІВЦІ

В Апрельівці не бракує спортсменів. А ось тренуватись їм ніде було. Подивився якийсь новий секретар ко-

мітету комсомолу артілі місце. Зробили розмітку, імені Щорса Анатолій Нагнійний, як хлопці ганяли у виблалку м'яча, і сказав їм:

— Невже отак все життя змагатиметесь?

— А куди подінемося?

— Давайте організуємо два — три недільники і спорудимо хороший стадіон.

Ініціатива сподобалась юнакам. Прийшли у вихідний день на облюбване

вирівняли площу. А надвечір футбольне поле було готове.

Потім комсомольці облядали волейбольний майданчик. Незабаром буде де змагатись і любителям легкої атлетики.

Л. ОЛЕКСІЄНКО.

Бобринецький район.

СИНИ ЗЕМЛІ

На небі ні хмарини. Гаряче сонце скоїло до полудня, а спека не спадає. Піт заливає очі, піл в'їдається в тіло, не можна торкнутися жодної металевої частини комбайна — гаряча, мов щойно з горнила.

Валентин Червоначий зупиняє машину. Відбігає по стерні до бочки з водою. Прохолода поволи гасить спрагу...

І знову гуркоче мотор.

Валентин вдвляється в постать, що наближається від машини до комбайна. Підходить секретар комсомольської організації колгоспу Володимир Усенко.

— Вітаю з успіхом!

І вже через якусь хвилину над молодіжним агрегатом майорить червоною вимпел. Заслужено. Бо за кілька робочих днів Валентин разом з своїм помічником Іваном Мішкурком скоїв близько ста гектарів пшениці, намолотив майже три тисячі центнерів хліба.

Цю картину довелося бачити на ниві кол-

госпу «40-річчя Жовтня». А коли прибули в сільгоспартіль імені Фрунзе, побачили не менш цікавий заїал змагання.

Сонце допівало останні краплини роси, сонце лагідно котилося по бронзовому заголові хліба, а в край загінки вже врізалися ножі лафета. Екіпаж комсомольсько-молодіжного агрегату — брати Микола і Василь Дейнеги — вслухалися в ритмічний гуркіт машини й думали про своїх «суперників». А вони виявилися не з абиякого десятка! Микола та Іван Станієвські з колгоспу «Ленінський шлях» теж щодня перевищують норми виробітку на 130—140 процентів.

І це не поодинокі прізвища молодих комбайнерів, що славно ведуть степові кораблі. Як тут не згадати Миколу Тарана з колгоспу імені Шевченка, Олександра Трушевського з колгоспу імені Фрунзе! Іх немало, справжніх синів землі.

Валерій ВОЙКО,

завідуючий відділом комсомольських організацій Долинського райкому ЛКСМУ.

СВЯТКУЮТЬ ГОСПОДАРІ ФЕРМ

Н. СТУРОВА.

Хто здобуде вимпел «МОЛОДОГО КОМУНАРА»?

КРАЩІ ЖЕНЦІ

Петро Пустовіт з колгоспу «Комуніст» Головінського району скоїв 168 гектарів, намолотив 3 200 центнерів хліба.

Леонід Берчун з артілі імені Карла Маркса Петрівського району — 128 гектарів, 3 180 центнерів.

Олексій Вороний з артілі імені ХХІ з'їзду КПРС Бобринецького району — 115 гектарів, 3 085 центнерів.

Сергій Коваль і Григорій Рижиков — члени молодіжного екіпажу з колгоспу імені Шевченка Бобринецького району — 139 гектарів, 2 988 центнерів.

Микола Дейнега — комбайнер артілі «Ленінський шлях» Долинського району — 166 гектарів, 2 808 центнерів.

Віктор Янина з колгоспу «Дніпро» Онуфріївського району — 89 гектарів, 1 777 центнерів.

ГОСТІ ОЛЕКСІЯ КОРОЛЯ

Пахне чебрецем, білоголовими ромашками. Та все вище підіймається сонце, випиваючи ті пахощі. І ось над полем чути вже тільки приємну терпкість дозрілого хліба. Сашко сходить з польової дороги.

— Так до кого спочатку завернемо? — виводить із задуми Лариса.

— Мабуть, до Олексія Короля, а потім до Анатолія Білоуса, — відповідає Олександр.

Прибавили крок. І підійшли до комбайна саме вчасно.

— Ну, що там нового,

комсомольця? — весело підморгнув Олексій, беручись до обіду.

І поки підкріплювався комбайнер, бібліотечарка Лариса Попадик і художній керівник клубу Олександр Афанасьєв ознайомили його з останніми подіями в світі, розповіли, хто з комбайнерів як працює, скільки хліба продано державі.

Потім перевірили якість роботи, бо вони не тільки агітатори, а й «прожектористи».

Сьогодні у пропагандистів аудиторія — жнивне поле.

О. ШЕВЧУК,

секретар комсомольської організації колгоспу імені Орджонікідзе.

Ульянівський район.

ПЕРЕМОЖЦІВ — тисячі. Вони зібрались у величезному Зеленому театрі міського парку імені Перемоги на обласне свято творчності.

Крокують алеєю колони переможців перед ювілейного змагання. Кожна колона — окремий район, а в ній — ушавлені працею чоловіки й жінки, хлопці й дівчата. Ось Любов Фатовенко, яка надоїла по 2069 кілограмів молока від корови, комсомолка Рая Ляпіна — по 1502 кілограми, Катерина Коба одержала по 24 поросят від кожної свиноматки...

Учасники свята заповнили театр. Юнаки і юнки в українських національних костюмах, тримаючи хліб-сіль на вишиваних рушниках, низько вклоняються переможцям.

До трибуни підходить доповідач — голова обласної Ради депутатів трудящих П. С. Кошевський. Він відзначає, що в наполегливій боротьбі за гідну зустріч ювілею Жовтня трудівники ферм нашої області добились непоганих успіхів. Протягом півріччя вироблено 58,7 тисячі тонн м'яса в живій вазі — на 5,5 тисячі тонн більше, ніж за перше півріччя минулого року.

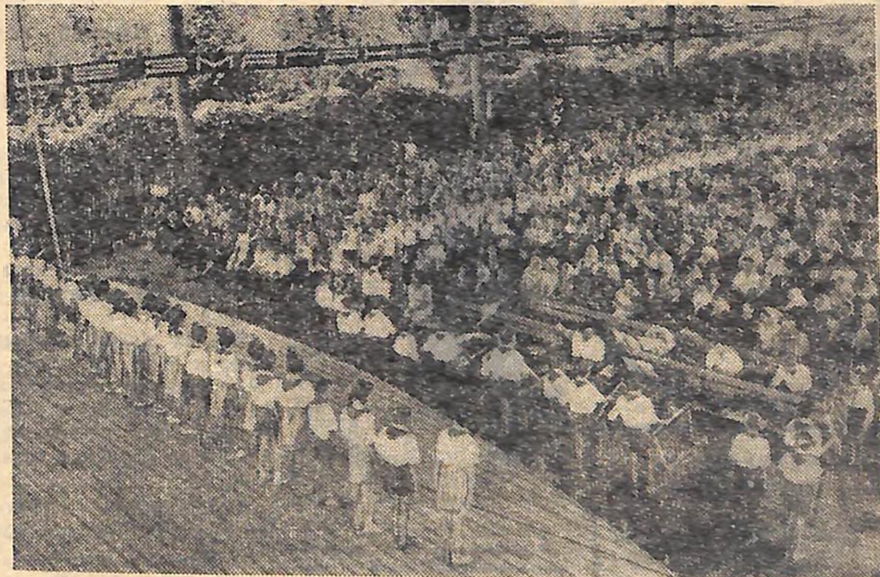
Надоєно по 1031 кілограми молока від корови і вироблено його по 133 центнери на кожні сто гектарів угідь. Переможцем змагання визначено Петрівський район. Перший секретар обкому партії М. М. Кобильчак вручає петрівчанам Перехідний червоний прапор обкому партії та облвиконкому.

Перехідні червоні прапори вручено колгоспу «Путь Ильича» Знам'янського району, радгоспу «Більшовик» Олександрійського району, колективам молочно-товарної ферми колгоспу «Друж-

ба» Новоукраїнського району, свиноферми колгоспу «Шлях Леніна» Маловисківського району, птахоферми колгоспу імені Ватутіна Устинівського району, вівцеферми кінзаводу № 174 Олександрійського району.

Велика група передовиків нагороджена Почесними грамотами обкому партії, облвиконкому та облпрофради.

Після урочистої частини в парку — різні атракціони, виступи професійних і самодіяльних артистів, торгівля різноманітними товарами.

На фото: вгорі — директор радгоспу «Більшовик» Олександрійського району, Герой Соціалістичної Праці К. П. КИСЕЛЬОВ щойно одержав Перехідний червоний прапор обкому партії та облвиконкому. Внизу — учасники свята вітають піонери.

Фото В. КОВПАКА.

ЗА СИГНАЛОМ ЧИТАЧА

Не скаржаться — звинувачують

«Здавна комсоргів називають вожаками, але так не скажеш про нашого комсорга Анатолія Корнійчука. Ось уже рік, як він очолив комсомольську організацію у колгоспі імені Чапаєва Компаніївського району. Довірили комсомольці Анатолію важливу справу і помилилися. Помилка призвела до того, що робота серед молоді зовсім занепала, навіть зборів комсомольських за цілий рік його секретарювання не було ні разу.

Правда, Корнійчук говорив, що збирається комітет, але хто там засідає і які питання вирішують, ніхто з комсомольців не знає.

Молодь села фактично залишилася без комсорга, без того вожака, який першим повинен підхопити ініціативу. З чим би не звернувся до Анатолія, він відповідає: «В мене робота, мені немає коли».

А комсомольці живуть і працюють. Добре працюють. І не мовчать. На

зборах, які нарешті відбулися 12 червня, вони, комсомольці, поставили питання, що час би комсоргові взятися за роботу. Та питання залишилося без відповіді. Корнійчук закрит збори і навіть для годиться не зачитав рішення, яке було прийняте на них...

Комсомольці Надія ЖУРАВЛІОВА, Світлана ЧЕРЕДНИЧЕНКО, Ольга МОТНЕНКО, Ніна БРИЧКА».

— Ти мені моралі не читай! Допомогати треба!

Анатолій явно хоче здаватися, хоч і різкуватим, але відвертим, сміливим, який не боїться авторитетів. Та з кожним словом все більше проглядає неприємливе обличчя людини, яка своєю бездіяльністю прикриває цілком вірними словами про недостатність допомоги, про зайнятість і таке інше.

— Вечорами у клубі навіть танців не буває, не кажучи вже про щось цікавіше, — додає одна з авторок листа до редакції, бібліотекарка Світлана Чередниченко. — Корнійчуку й до цього байдуже.

Має рацію дівчина. З висоти бухгалтерського столу Анатолію здаються не вартими уваги різні там гуртки художньої самодіяльності, збори і диспути. Він настільки перестав поважати своїх товаришів, що на загальноколгоспні комсомольські збори прийшов напідпитку.

І в райкомі комсомоду, і в первинній комсомольській організації думка одна — треба переобрати такого секретаря. Це після перевірки листа працівником редакції. Та до цього на Анатолія ніхто й пальцем не посарився. От це дивує.

В. ЦВЯХ,
спецкор «Молодого комунара».

АНАТОЛІЙ, як справжній степовик: кременний, загорілий. Тільки погляд якийсь злий і насторожений водночас. Підкреслюючи свою зайнятість, кидая переважно короткі фрази: так, ні. І вже за кілька хвилин ставить нам питання: «А що, знову пишуть, знову скаржаться?»

Так, пишуть, але не скаржаться, а звинувачують.

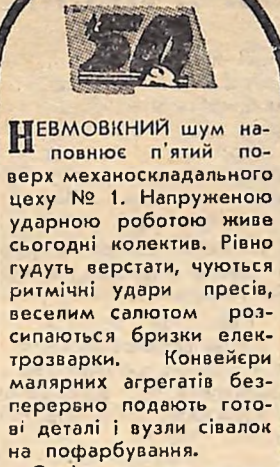
Всі зауваження, що наводяться в листі, Анатолій слухає напрочуд спокійно. Неохоче подає теку з двома протоколами зборів — звітно-виборчих і тих, що відбулися 12 червня. В останньому з протоколів зустрічаємо виступи комсомольців Станіслава Липи і Надії Журавльової. Як і в листі — звинувачення секретарю в повній бездіяльності.

Спростовувати нічого. І Корнійчук переходить в атаку:

— А ти мені допомагав?! — це до секретаря райкому комсомоду Леоніда Ярового. — А райком мені допомагав?!

Ярвий пробує натякнути, що, звичайно, райком повинен допомагати, але й секретарю первинної організації не личить сидіти, склавши руки. Он, мовляв, пам'ятник загинлим у війну воїнам, що поряд з вікном контори колгоспу, бур'яном заріс. Невже і тут допомога райкому потрібна?

Загоріле обличчя аж темніє.

НЕВМОВНИЙ шум наповнює п'ятий поверх механоскладального цеху № 1. Напруженою ударною роботою живе сьогодні колектив. Рівно гудуть верстати, чується ритмічні удари пресів, веселим салютом розсипаються бризки електротрозварки. Конвейєри малярних агрегатів безперервно подають готові деталі і вузли сівалок на пофарбування.

Скрізь пульсує трудове життя: і на складанні дисківих сошників та висівних апаратів, і на пакуванні сошників та насіннепрободів... Тут складають вузли на зернові, кукурудзні та овочеві сівалки. Щодоби їх видають на 320 і більше машин.

Нині особливе трудове піднесення в бригаді комуністичної праці слюсарів, яку очолює Анатолій Чигряєв. На кон-

ВАХТА БРИГАДИ ЧИГРЯЄВА

вейєрі складання дисківих сошників комсомольці по-ударному несуть ювілейну трудову вахту.

Всі десять робітників цієї бригади — спеціалісти високих розрядів, вони в усьому вміють підмінити один одного.

Спритно орудують слюсарі, встановлюючи гумові вкладиші, диски, пробки... Впевнені, чітко розраховані рухи молодого комуніста Володимира Гончаренка, Олександра Тимошенка, Віталія Матвєєва, Віктора Кулика. Спориться робота і в Миколи Сергача, і Миколи Радченка, і Володимира Могили, і в Леоніда Доброшинського та інших членів передової бригади.

Щозміни згідно графіка бригада повинна виготовляти 1500 дисківих сошників, а фактично їх дає до 2300 штук. Це — більш як на 30 машин додатково до завдання.

Колектив бригади вже трудиться в рахунок другої декади вересня.

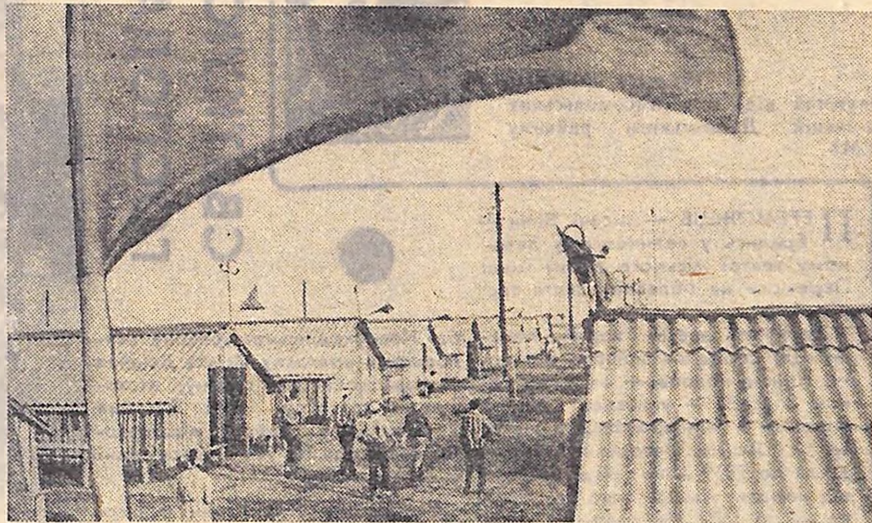
Всі тут дбають про якість і економію. Кожен працює без браку, сам собі ВТК. Продукція приймається з першого пред'явлення з відмінною оцінкою. Анатолій Чигряєв і його колеги працюють з особистим клеймом, на один наряд.

На почин формувальників бригади Віталія Гетьманця з ливарного цеху ковкого чавуну однією з перших відгукнулася бригада Анатолія Чигряєва. Вона теж активно включилася в боротьбу називається бригадою імені 50-річчя Великого Жовтня.

П. ФОМІЧ,
позаштатний кореспондент «Молодого комунара»,
Завод «Червона зірка».

«СЕРВЕЙОР-4» ЗАГУБИВСЯ

НЬЮ-Йорк, 19 липня. (ТАРС). В США офіційно оголошено, що американський космічний апарат «Сервейор-4» загубився на поверхні Місяця.

Львів'яни, Львів'янки...

У четвертонурському механіко-машинобудівельному факультеті Львівського державного університету імені Ів. Франка Василя Ониська в ще одна спеціальність — будівельник.

СТУДЕНТСЬКЕ

містечко за сигналом. Дрімотливо мовчали дерева. Ні сплеску на озері. Раптом — тривога! В одну мить посходилися командири і комісари загонів. Обступили В. К. Гальченка. А той коротко:

— В сільській лікарні тяжко хвора жінка. Йй негайно потрібна кров.

Тривожна звістка швидко рознеслась по містечку.

Через кілька хвилин рвучко відчинилися двері штабу.

— У мене перша група.

Присутні пізнали Володимира Осіпова.

— І я можу дати кров.

— слідом зайшов Михайло Кисельов.

В очах лікаря заблещали іскорки надії. Не гаючи часу, він разом зі студентами помчав мотоциклом у Кірово. Рятівники прибули вчасно. Хвора втрачала останні сили...

А біля штабу зібралися ще десятки добровольців.

... Недавно я побував в артілі «Перемога» Долішнього району. Там і дізнався про цей випадок. Зараз хвора одужує.

Разом з членом комсомольського комітету колгоспу Наташею Гайдук їдемо на об'єкт, де працюють студенти. Дівчина розповідає, що всі вони добровільно приїхали з технікумів і вузів Львівської області. Разом з ними прибули і десять хлопців з медичного факультету університету імені Палацького міста Оломоуц, що в Чехословаччині.

А ось і будівельний майданчик. Зараз він мало чим нагадує майбутню свинофабрику, на якій щороку відговдуватиметься 30 тисяч свиней, вироблятиметься сотні тонн ковбас та інших м'ясних продуктів. Стоять десятки розпочатих корпусів. Снують автомашини. Мов ті птахи біля гнізд, клопочуться за роботою юнаки й дівчата.

Трохи далі — літній кінотеатр, спортивний майданчик. Ідальня, дерев'яні будиночки — студентське містечко. І все це вросло за якихось два дні.

Знайомлюся з керівниками студентського загону «Карпати» Миколою Гомеюком, Михайлом Кисельовим, Степаном Гелеєм та Станіславом Андрієвським.

Трудящі Радянського Союзу, розгорнувши всенародне соціалістичне змагання на честь п'ятидесятиріччя Радянської влади, добилися в минулому півріччі нових успіхів у розвитку економіки, підвищенні добробуту і культурного рівня народу. Про це говориться в повідомленні ЦСУ СРСР про підсумки виконання Державного плану роз-

вирів культур. Намічений господарствами план сівби перевиконано. Досягнуто успіхів у розвитку тваринництва. Порівняно з першим півріччям минулого року виробництво м'яса зросло на 21 процент, молока — на 8 процентів, яєць — на 15 процентів. Збільшилося поголів'я худоби в колгоспах і радгоспах. В повідомленні ЦСУ

НОВІ УСПІХИ ВІТЧИЗНИ

виту народного господарства країни в першому півріччі 1967 року.

План першого півріччя по загальному обсягу виробництва і більшості найважливіших виробів, відзначається в повідомленні ЦСУ, перевиконано. Понад піврічний план випущено продукції більш як на 4 мільярди карбованців. Порівняно з відповідним періодом минулого року випуск промислової продукції зріс на 10,6 процента.

На кінець першого півріччя на нову систему планування і економічного стимулювання переведено понад 3,6 тисячі промислових підприємств, які виробляють більш як чверть всієї промислової продукції. Підприємства, що працювали в нових умовах, перевиконали підвищені плани по реалізації продукції і прибутку.

Виконано також план зниження собівартості промислової продукції. Надпланова економія від зниження собівартості становить близько 400 мільйонів карбованців.

При виконанні плану по промисловості в цілому частина підприємств не виконала завдань по випуску продукції, зростанню продуктивності праці і прибутку.

Колгоспи і радгоспи, говориться далі в повідомленні ЦСУ, організовано провели сівбу

відзначається виконання плану вантажообороту і перевезень вантажів усіма видами транспорту, за винятком річкового, який недовиконав план вантажообороту.

В капітальному будівництві обсяг державних централізованих капітальних вкладень становив близько 18 мільярдів карбованців і збільшився порівняно з першим півріччям 1966 р. на 6 процентів. Разом з тим піврічні плани введення в дію основних фондів, виробничих потужностей і державних централізованих капітальних вкладень недовиконано.

За минуле півріччя тривало підвищення матеріального добробуту і культурного рівня народу. Середньомісячна грошова зарплата робітників і службовців була на 3,5 процента вища, ніж у першому півріччі.

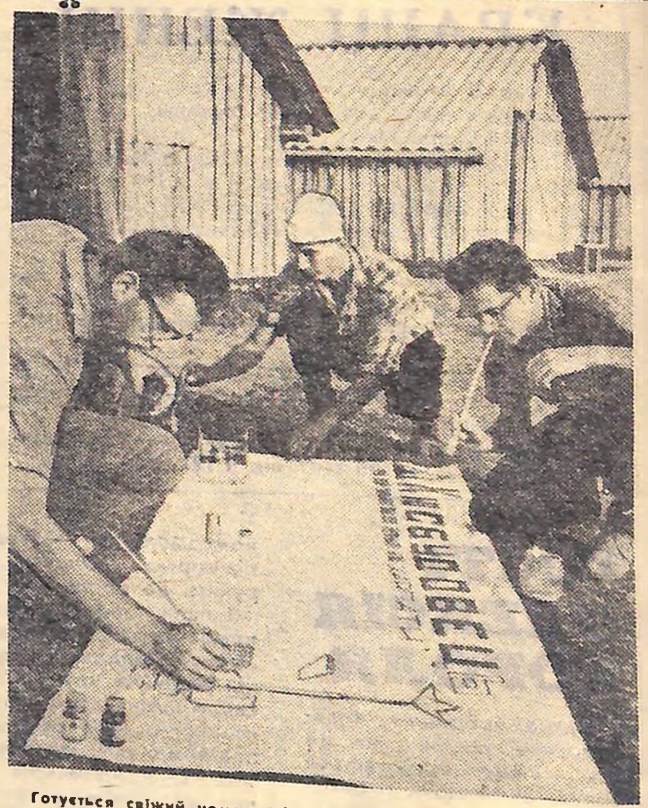
Обсяг роздрібногo товарообороту державної і кооперативної торгівлі збільшився в порівнянні з першим півріччям 1966 р. на 9 процентів.

Обсяг послуг побутового обслуговування населення збільшився на 17 процентів, у тому числі в сільській місцевості — на 26 процентів.

Дальшого розвитку набули народна освіта, наука і культура.

Населення Радянського Союзу становило на 1 липня 1967 року 235,5 мільйона чоловік.

(ТАРС).

Готується свіжий номер стінки «Кюсбудовець» Зліва направо: студенти Львівського будівельного загону «Карпати» Василь Новиков, Іван Касієв та Георгій Напаш.

Ті тепло розповідають про своїх ровесників. Раді, що їм — майбутнім лікарям, юристам, філологам, будівельникам, журналістам, історикам та інженерам — довірили таку відповідальну роботу.

...Вечір. Над містечком попливла пісня. Попід лісосмугою група дівчат і хлопців прямує до села. У

них сьогодні репетиція разом з сільською молоддю в клубі. Я прощаюся з новими знайомими. На душі впевненість: львів'яни залишать на Кіровоградщині не тільки сліди своїх рук працюючих, а й хорошу згадку про щирість і доброту.

О. ЛАДАН,
Фото В. Ковпака.

В піонерському таборі обкому профспілки працівників комунально-побутових підприємств і місцеві промисловці життя різноманітно. Але дозволяють проводити кожен на свій смак. Одні пішли в туристський похід. Інші — на пляж. А цім хлопцям над усе — шахи... Фото М. ЧЕРКАЄВА.

«Ми — з одинадцяті»

ТВОЇ КАНІКУЛИ

— Ви з якого табору? — запитав я у дітлахів, що йшли на пляж.

Вони на мене здивовано підвели очі.

— Ми з школи. Одинадцяті, якщо чули. — І помчали, підстрибуючи.

А ввечері я цих же дітей бачив у парку ім. Павліка Морозова. Вони тут каталися на каруселях, гойдалися, читали книжки.

Виявляється, так проходить «п'ята чверть» у піонерів 11-ї школи.

Коли закінчився навчальний рік, вчителі опитали учнів, хто як буде проводити літо. Багато мали візідити з міста — одні — в піонерські табори, інші — на відпочинок в приміські села. А як бути з тими, що залишаються в місті?

Ото й вирішили організувати відпочинок дітей у школі.

Організація забрала небагато часу. Довелося тільки замість парт поставити ліжка. Далі склали розпорядок дня, як годиться для відпочинку, — і все пішло своїм шляхом.

Вчителі Л. С. Бісерова, М. М. Соколова і А. В. Крюковська піклуються не тільки про цікаве дозвілля піонерів, а й про режим харчування, «мертва» го-

дипу. Вже організували екскурсію в завадівський ліс, там провели військову гру.

Так проходять літні канікули й у піонерів 26-ї, 33-ї, 14-ї шкіл.

Багато вже дечого зроблено для відпочинку, а попереду ще нові плани, нові цікаві заходи.

Але зовсім по-іншому «відпочивають» піонери 23-ї школи. Зранку до вечора під нестерпною спекою ганяють м'яч, забувши про сон і відпочинок. Зробити, правда, перекур (у прямому розумінні) не забувають.

А чому б комсомольцям цієї школи не організувати цих юних футболістів і стати їх тренерами?

Не думають про літній відпочинок дітей і в 21-й школі. А школа ця має чи не найкращі умови: поряд — річка, зелень, затишок.

Школа, що і вчителі, і комсомольці, в першу чергу, так байдуже ставляться до того, як відпочивають їх вихованці й підшефні.

Г. ДУШЕЙКО.

м. Кіровоград.

КИЇВ, 18 липня. (РАТАУ). У столиці України триває республіканський фестиваль самодіяльного мистецтва. Сьогодні в конкурсі взяли участь народні таланти Львівської та Вінницької областей.

Пісенна творчість львів'ян завжди вражає багатством і самобутністю. Цього разу на огляді звучали популярні революційні мелодії, твори про розквіт і щастя сучасного життя.

З низкою українських народних пісень в обробці А. Кос-Анатольського познайомила слухачів самодіяльна народна хорова капела «Мрія» з міста Ходорова. Цікавими творами на слова великого Каменяра І. Франка, а також Ю. Федькочича, Д. Павличка та інших були представлені репертуари чоловічого академічного хору «Бескид» Дрогобицького педагогічного інституту імені І. Франка, ансамблю бандуристок з селища Жовтневого, чоловічого вокального дуєту з села Сокильників Пустомитівського району та інших колективів.

Яскравими народними талантами славиться Вінниччина. Понад 100 тисяч учасників налічується в численних гуртках художньої самодіяльності області. Майже 300 кращик з них прибули на заключний конкурс республіканського фестивалю.

Кияни добре пам'ятають минулорічну зустріч із народними митцями Вінниччини, коли вони приїжджали у столицю

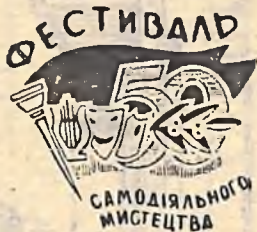
республіки з творчим звітом. І знов вони слухають її голосистих співаків, аплодують танцюристам і музикантам.

Увечері кияни зустрілись з яскравим мистецтвом самодіяльних акторів Дніпропетровської та Ровенської областей, які дали великий концерт у Жовтневому палаці культури.

КИЇВ, 19 липня. (РАТАУ). Сьогодні на заключному конкурсі фестивалю самодіяльного мистецтва з творчими звітами виступили колективи Запорізької та Хмельницької областей.

Різноманітну програму показала самодіяльна народна чоловіча капела «Титан» з м. Запоріжжя. У її виконанні прозвучала пісня «Під залп «Авроры», написана керівником колективу К. Єржа-

Буйня талактів

ковським, народні українські пісні, твори радянських композиторів і зарубіжних авторів.

Цікавий репертуар, присвячений 50-річчю Великого Жовтня, підготували заслужена хорова капела УРСР «Запоріжжя», академічний хор Городоцького верстатобудівного заводу Хмельницької області та інші колективи.

Одинадцятий день звучить зі сцени Київського будинку вчених живе художнє слово.

НОВИНИ НА СТОЛИЧНУ СЦЕНУ

Вчора з обласного центру до Києва на республіканський фестиваль народних талантів відправилася велика група учасників художньої самодіяльності —

переможців обласного фестивалю самодіяльного мистецтва. Серед відїжджаючих — заслужений самодіяльний ансамбль танцю УРСР «Ятрань», хорова капела Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна, самодіяльний народний хор ордену Трудового Червоного Прапора колгоспу «Зоря комунізму» села Надлак Новоархангельського району та багато інших.

Кияни також зможуть

послухати гарні голоси малавісків Ольги Коваленко, Раїси Іванової, Олени Голубовської, сатири і гумору у виконанні Петра Чорноморченка, фантазію на теми українських народних мелодій сопілкарка В. Попадюка.

Після фестивального огляду-конкурсу, який відбудеться завтра, кіровоградці візьмуть участь у великому концерті в Жовтневому Палаці культури.

Н. ПАЛИВОДА.

Є в жінки альбом

До Ольги Петрівни Голинської, колгоспної пенсіонерки села Розумівки, завітав листоноша з листом від незнайомого адресата. Ним виявилася третьокласниця Заліської восьмирічної школи Тальнівського району, що на Черкащині. Хоч лист був коротким, проте зворушив жінку до сліз.

«Дорога Ольго Петрівно! Ваш чоловік, Голинський Аврам Миколайович, загинув при визволенні нашого села від гітлерівських загарбників, де і похований в братській могилі», — писали на початку листа червоної слідопити.

23 роки минуло з того часу, коли від Аврама прийшов останній трикутник з військовим штемпелем. Відтоді не було ніякої звістки, жінка не знала навіть, де його могила.

А наступного дня в Заліське полетів лист з фотографією бійця і розповіддю про його сім'ю, яку він так і не побачив після війни. Розповіді було про шо. Син Михайло працює електриком, а старший, Микола, фельдшерує в сусідньому селі. І ще була в ньому синівська та материнська подяка школярам за їх невтомні пошуки. Наступним листом дирекція школи запросила сім'ю на мітинг вшанування пам'яті загиблих воїнів.

Як пам'ятку про цю хвилюючу зустріч, піонери подарували кожній сім'ї альбом з краєвидами свого села, з його новобудовами, з фотографіями піонерів, за мир і спокій яких 120 бійців віддали своє життя. Один такий альбом зберігається і в Ольги Петрівни.

А. ДЕУШ.

Олександрівський район.

ЛІЗАНІ З КІРЛІНИ МУЖНОСТІ

Ю. МОТОРНИЙ

(Продовження. Початок в газеті за 16 липня).

Але ось узлісся, поодаль — село. «Зайти!» Показалася підвода з хмизом.

— Гей, хто там? Почекай!

Возій зупинив конячину, озирнувся.

— Почекай хвилину! — Балицький вийшов з-за дерев.

На підводі сидів юнак років вісімнадцяти. Потерта фуфайка, чоботи з густим мереживом латок.

— Німці в селі є?

— Нема. Побули кіль-

ка днів, забрали курей, свиней — і подалься. Казали, навідаються.

Хлопець розказав, що тут, у Вільшаному, старосте колишній голова сільради. Вирішив піти до нього: пригадав, що в деяких селах залишалися свої люди, яким було доручено ввійти в довір'я до ворога й допомогти партизанам.

Староста прийняв тепло, шкандибавши на дерев'яній, насипав борщу. Вже потім спитав про документи і, пересвідчившись, що перед ним представник підпільного обкому, розповів про сільські справи. Про народних месників він теж нічого не знав. Сказав тільки, що на Вільшане й сусідні села роблять наскоки якесь люди, що називають себе партизанським загonom. Але по всьому видно, що то якась зграя: грабують населення, піднімають стрілянину і зникають так само раптово, як і з'являються, не заподіявши ніякої шкоди ворогові.

«Тут повинен дїяти Сосницький загін. Невже це він став на такий

шлях?» — міркував Григорій.

Треба було відшукати бандитів...

Про їх діла чув Балицький і в інших селах: бандити грабували Власівку, навідувалися в Домашин, але звідки вони приїздили, ніхто не відав. Тільки після тривалих розшуків пошастило взнати напевне: згряз робить наскоки з хутора Лукавця, за отамана у них якийсь Павло, а права рука його — Петро.

В Лукавці — кілька хат. Одна криниця, до якої протоптані стежки з усіх дворів. Таємниця на таких хуторах не буває. Тому, коли Балицький підійшов до жінок, що брали воду, і запитав, де живе партизан Петро, йому показали відразу.

— Тільки його немає вдома, ще досвітком десь подався.

— Нічого, почекаю... План простий: ввійти в довір'я сім'ї, а там буде видно.

За годину-другу Григорій уже сидів у Петровій хаті, невимушено розмовляючи з його сестрою Олено та сином — трирічним Мишком. Отаманова дружина лежала на печі хвора. Балицький і їй поспівчував, навіть порадив, як лікуватися. Збоку могло здатися, що то розмовляють давні знайомі, якщо не родичі.

— Хочу до Павла в загін поступити, — казав гість. — Чи прийме?

— Повинен прийняти, — відповідала Оля. — У нього всього десять чоловік.

Григорій уважно вивчав кімнату. Кілька патефонів, дві швейні ма-

шини. У боковці — ніби ненароком і туди заглянув — купа барахла. «Ясно, що це за партизани».

Уже ввечері заторохтіли підводи, в хату зайшов господар.

— Познайомся, це Гриша, — представила гостя сестра. — Хоче в загін до тебе.

— Здоров, здоров. Чекай, Павло заїде, потолкуємо.

І він почав розпитувати Балицького, хто він та звідки прийшов. Відповіді були готові давно.

— А про загін ваші чулки йдуть далеко, мабуть, хоробрі хлопці підібралися. Павлушу я знаю — сам сміливий і любить сміливих, — підбрюхував партизан.

Невдовзі на порозі з'явився широкоплечий чоловік, з пістолетом і кинджалом на поясі.

— Здрастуй, Павлушо!

— Ти хто такий?

— Хіба не пізнаєш? Я ж Гриша Коробков.

Павло підійшов ближче.

— Щось наче пам'ятаю. З нами хочеш?

— З вами.

Павло вийшов у сніг, гунув. Вмить хата перетворилася на бойню. До сволюка підвісили віандо, швидко обдерли. У печі вже палахкотів сушений, потягло смаженим. Звідкись на столі взявся бутиль самогону...

Вже за північ бандити розійшлися по домівках. Петро, поставивши біля ліжка гвинтівку і поклавши під подушку пістолет, уклався. Балицький теж ліг. Він чув, як пе-

Секретар Чернігівського підпільного обкому партії, командир обласного партизанського загону М. М. ПОПУДРЕНКО.

ревертається з боку на бік ворог: боїться спати. Не довіряє. Так обидва й не змікнули очей, думаючи кожен про своє.

Перед самим ранком у шибку постукали.

— Хто там?

— Відчиняй! — голос здався Балицькому знайомим.

— Петя! Козик!

— Гриша! Відчини!

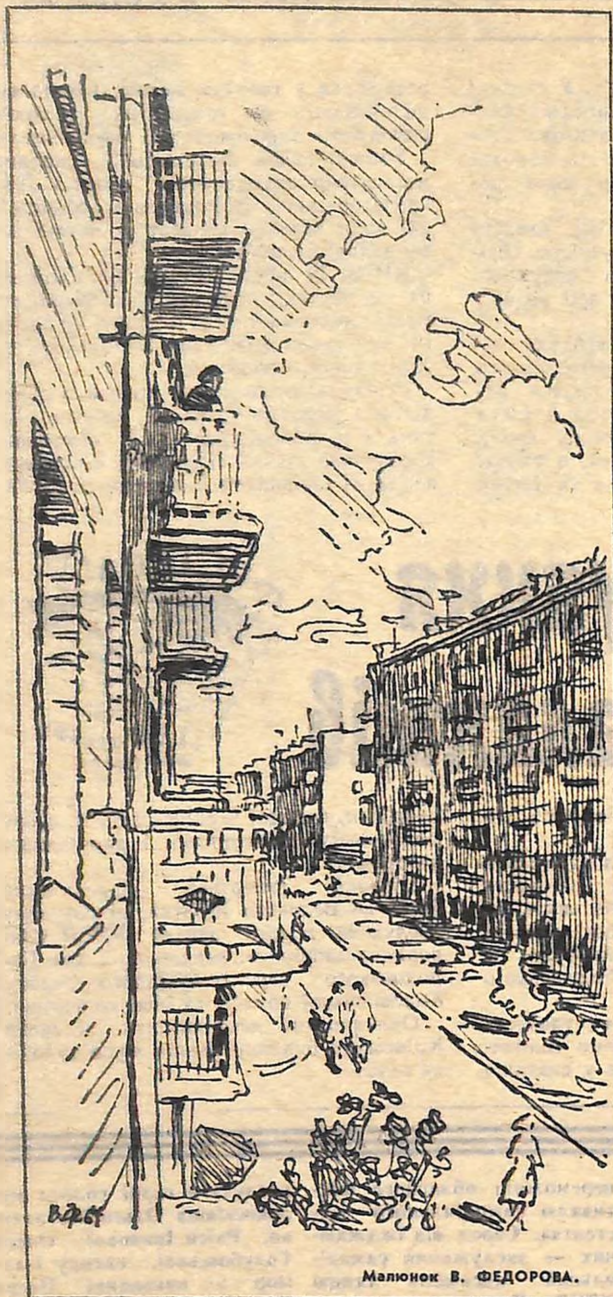
Балицький кинувся до дверей.

— Не руш! — бандит схопився з пістолетом.

З мить він лежав посеред кімнати з проваленим черепом, а в руках Балицького лишилася тільки шийка від великої пляшки. Він озброївся Петровим пістолетом і відчинив двері.

У хату вскочив Петя Козик, командир Корюківського загону.

(Далі буде).

Малюнок В. ФЕДОРОВА.

ОЛЕНКА БАВИЛАСЬ

В цей день Оленці Мельниченко ніщо не вичувало про небезпеку. Тато з мамою, як завжди, пішли зранку на роботу. А вона теж поспішила до Сергожі Гілки. Сьогодні вони мали провестися з ним цікавий «догляд» в водозливній трубі біля Висі. Обов'язки розподілили так: Сергожа візьме сірники, а Оленка принесе бензин. А мате-

ріал для багаття був заготовлений давно. Коли було все готове, Оленка густо полила купу назбираного сміття. Полум'я миттю переросло межі і вже палахкотіло на дівчинчиному платті. Добре, що на ту біду нагодилась Марія Макарівна Бриленко — робітниця чайної. Вона кинулася на палаючу дівчинку і почала рвати на ній одяг, не помічаючи, що в самої горить. Рятувати довелося обох, але вже в лікарні.

Ф. РЯБЕЦЬ.

м. Мала Виска.

ІЗ ЗАПОРІЖЖЯ - З ПОРАЗКОЮ

У попередньому турі «Металурга», як відомо, з рахунком 2:0 обіграв арміїців Києва, а трохи пізніше зробив нічию (2:2) в товариському матчі з московськими динамівцями. Отже, перед грою з «Зіркою» команда була на піднесенні. Такий настрій дався взани і в цій зустрічі. Вже на першій хвилині капітан господарів поля Єременко відкриває рахунок. Потім більшу половину тайму атакують кіровоградці. Але спроби Ступака, Квасова, Корольова зрівня-

ти рахунок не досягають мети. Поступово гра вирівнюється. В цій ситуації невпевнено грає захист «Зірки», особливо Кольцов і воротар Бурсаков. Скориставшись цим, нападаючі «Металурга» ще тричі послають м'яч в сітку воріт «Зірки». Після першого тайму Бурсакова замінив Вебер, а Кольцова — Архипов. Очевидно, вирішивши, що їм нема чого втрачати, кіровоградці великими силами штурмують ворота запоріжців. Але цей атакунг приніс лише один гол. Його на 67 хвилині забив Ступак.

Г. ВАЩЕНКО.
(Телефоном із Запоріжжя).

НА ПЕРШІСТЬ ОБЛАСТІ

Розпочався розиграш першості області з футболу. На відміну від минулих років, команди розподілені на дві групи. В першу увійшли 13 найсильніших колективів (за минулорічним підсумком), у другу — решта 15 команд. За положенням, змагання проводяться в два кола. Переможець першої групи одержує звання чемпіона області. Дві найслабкіші команди цієї групи обмінюються місцями з двома переможцями II-ї. Відбулося кілька зустрічей: Новомиргород — Кременчук — 1:1, аргентинський завод (Кіровоград) — Знамянка — 0:2, Семейнівка — Голоківський вуглерозріз — Новоукраїнка — 2:1, завод радіовиробів (Кіровоград) — Гайворон — 0:1.

ТЕПЕР — УДОМА

Отже, «Зірка» невдало розпочала друге коло, втрапивши в двох турах чотири очки. І внаслідок цього опустилася спочатку на сьоме, а потім — на дев'яте місце в турнірній таблиці. Така ж доля спіткала двох лідерів — вінницький «Локомотив» і «Дніпро». Перші зазнали поразки в Калузі (1:2) і Калініні (1:3), а дніпропетровці — в Саратові (2:6), а потім у Воронежі (0:1). Для авангардців Жовтих Вод минули два тури другого кола були копією двох турів першого з перемінною полів. Як і тоді в себе, вони зараз на виїзді з однаковим рахунком 1:0 завдали поразок «Труду» і «Соколу».

Наводимо решту результатів 21 туру: «Металіст» — СКА (Київ) — 0:1, «Шинник» — «Молдова» — 0:0, «Волга» (Горький) — СКА (Одеса) — 1:1, «Металург» (Калуга) — «Карпати» — 2:2, СКА (Львів) — «Суднобудівник» — 1:1, «Металург» (Тула) — «Таврія» — 1:1.

Зараз турнірна таблиця має такий вигляд:

Команда	І	В	Н	П	М	О
СКА (К)	21	13	5	3	26	-10 31
«Металург» (З)	21	9	9	3	28	-12 27
«Карпати»	21	10	5	6	25	-17 25
СКА (Л)	21	8	9	4	24	-17 25
«Дніпро»	21	8	9	4	22	-17 25
«Локомотив» (В)	21	10	4	7	31	-24 24
«Труд»	21	9	5	7	24	-18 23
«Металург» (Т)	21	7	9	5	18	-16 23
«Зірка»	21	8	6	7	22	-20 22
«Сокол»	21	8	5	8	22	-15 21
«Молдова»	21	6	9	6	9	-10 21
«Авангард»	21	6	9	6	14	-15 21
«Металіст»	21	8	3	10	19	-19 19
«Шинник»	21	8	3	10	17	-21 19
«Волга» (Г)	21	3	12	6	8	-11 18
«Локомотив» (К)	21	4	6	9	20	-28 18
СКА (О)	21	4	10	7	11	-21 18
«Суднобудівник»	21	2	12	7	9	-19 16
«Таврія»	21	4	5	12	21	-40 13
«Волга» (К)	21	3	5	13	13	-32 11

СПАРТАКІАДА НАРОДІВ СРСР

ВАЖКИЙ ШЛЯХ У ФІНАЛ

МОСКВА, 18 липня. (ТАРС). Ще на жодній Спартакіаді народів СРСР не було такої гострої і напруженої боротьби в попередніх іграх чоловічих волейбольних команд, як на нинішній. Без поразки пробитися у фінал змогли тільки чемпіони минулої Спартакіади — спортсмени Москви. Решта учасників великої «шістки» — колективи РРФСР, Казахстану, України, Азербайджану та Узбекистану мають по одному програшу.

Азербайджанці в заключний день попередніх змагань одержали перемогу над бронзовим призером минулої Спартакіади — збірною Грузії — 3:1 (15:1, 15:8, 4:15, 15:12).

Переможці, які напрохуд дружно грали, взяли такий швидкий темп, що суперники віддали першу партію без боротьби.

Гравці грузинської команди були добре фізично підготовлені, але їм явно не вистачало зібраності й дисципліни в грі. Через це вони і програли.

Другою несподіванкою був програш досвідченої команди України волейболістам Латвії — 2:3 (6:15, 15:5, 15:13, 7:15, 1:15). Але за різницею виграшів і програнних партій продовжувати боротьбу за золоті медалі будуть спортсмени України.

Своєрідною дубляю добилися волейболісти Москви, РРФСР, України та Азербайджану. Титули чемпіонів Спартакіади у них будуть виборювати як жіночі, так і чоловічі команди.

Результати решти матчів чоловічих команд такі: Узбекистан — Таджикистан — 3:1, Білорусія — Киргизія — 3:1.

(ТАРС).

Товаришу читач!

НАПИШИ НАМ:

1. Які матеріали цього номера газети тобі найбільше сподобалися?
2. Які, на твою думку, не слід було друкувати?
3. Про що ти хотів би прочитати в найближчих номерах?

Твої побажання і зауваження ми обов'язково врахуємо. На конверті, в якому надсилатимеш відповіді на ці запитання, зроби помітку: «Думка читача», а в листі зазнач номер газети, про який іде мова (в даному випадку — 86).

РЕДАКЦІЯ ГАЗЕТИ «МОЛОДИЙ КОМУНАР».

Т. в. о. редактора Ю. МОТОРНИЙ.

Державний Комітет Ради Міністрів УРСР
по професійно-технічній освіті
ІНГУЛЬСЬКЕ СІЛЬСЬКЕ
ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ
УЧИЛИЩЕ № 4

ОГОЛОШУЄ НАБІР УЧНІВ

на однорічні і дворічні курси трактористів-машиністів широкого профілю.

На дворічні курси трактористів-машиністів широкого профілю приймаються юнаки і дівчата віком від 15 з половиною років з освітою не нижче 8 класів.

На однорічні курси приймаються юнаки і дівчата віком від 17 років з освітою 8, 9, 10 класів.

Для вступу в училище необхідно подати такі документи:

- заяву на ім'я директора, направлення з колгоспу або радгоспу, свідоцтво про народження або паспорт, свідоцтво про освіту, характеристику зі школи, довідку про стан здоров'я, довідку з місця мешкання, довідку про склад сім'ї, фотокартки розміром 3x4 — 3 шт.
- Заяви з документами приймаються щоденно на протязі липня — серпня.

Початок занять з 1 вересня 1967 року і з 15 листопада 1967 року.

Зарховані в училище забезпечуються: триразовим безплатним харчуванням, стипендією в розмірі 10 карбованців на місяць (сімейні — 20 карбованців на місяць), спецодягом і постілью.

Адреса училища: с. Ингульське, Устинийського району.

ДИРЕКЦІЯ.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

П'ЯТНИЦЯ, 21 липня. Перша програма. 11.00 — Телефільм «Відблиск минулого» та художній фільм «Пам'ятай, Каспаре» (Кіровоград). 15.40 — Всесоюзна спартакіада школярів, присвячена 50-річчю Великого Жовтня, Футбол. (Ленінград). 17.00 — Тиждень Казахської РСР у Москві. Відкриття національного свята. (М). 18.00 — Телевізійна. 18.20 — До 50-річчя Великого Жовтня. Програма Українського телебачення, присвячена дню Херсонщини. (К). 19.00 — Фестиваль самодіяльного мистецтва УРСР, присвячений 50-річчю Великого Жовтня, 20.00 — Телоплема та художній фільм «Пам'ятай, Каспаре» (Кіровоград).

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.00 — Телевізійна. (К). 11.10 — «Закон і культура». Художній фільм. (К). 12.45 — Телеагентство «Піонерія».

(Одеса). 17.00 — Для старшокласників. «Зелена студія». (Дніпропетровськ). 17.35 — До Дня працівників торгівлі. «Де 6 ти не був». (Дніпропетровськ). 22.00 — Художній фільм «Голосу за кохання». (Дніпропетровськ).

СУБОТА, 22 липня. Перша програма. 11.00 — Телефільм «По всі вєдмеді сплять взимку та художній фільм «Червоні вітрила» (Кіровоград). 14.00 — Закриття Всесоюзної спартакіади школярів, присвяченої 50-річчю Великого Жовтня. (Ленінград). 15.30 — Тиждень Казахської РСР у Москві. (М). 16.00 — Наша афіша. (К). 16.05 — Тележурнал «Піонерія». (К). 16.45 — «Радимо, пропонуємо, повідомляємо». (К). 17.05 — Телевізійна. (К). 17.25 — «ЕНСПО-67». (М). 17.40 — Співає Юлія Пашковська. (К). 18.00 — «Клуб кіномандрівників». (М). 19.00 — Фестиваль самодіяльного мистецтва УРСР, присвячений 50-річчю Великого Жовтня, 20.00 — Теловідео. (М). 20.20 — Художній фільм «Червоні вітрила». (Кіровоград). 21.50 — «Молодість Бобринця». (Кіровоград).

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.00 — Телевізійна. (К). 11.10 — Фестиваль самодіяльного мистецтва УРСР,

присвячений 50-річчю Великого Жовтня. (К). 13.30 — До Дня відродження Польщі. (М). 15.30 — Фільм для дітей. (Дніпропетровськ). 16.00 — Вечірня телевізійна газета. (Дніпропетровськ). 16.30 — Вісті з удерних комсомольських. (Дніпропетровськ). 16.55 — «Народний музей «За вєду Рєд». (Куйбишев). 20.20 — Музично-розважальна програма з Польщі. (К). 21.20 — «Метростро». Прем'єра польського телевізійного художнього фільму. (М). 22.50 — Прем'єра польського театру «Сто тисяч» у Театрі юного глядача. (К).

ПОКАЗУЄ ДНІПРОПЕТРОВСЬК

П'ЯТНИЦЯ, 21 липня. 11.00 — Художній фільм. 12.45 — Телевізійне агентство «Піонерія» (Одеса). 15.40 — Всесоюзна спартакіада школярів. (Ленінград). 17.00 — Для старшокласників. «Зелена студія». 17.35 — До Дня працівників торгівлі. «Де 6 ти не був». 18.00 — Телевізійна вісті. (К). 18.20 — До 50-річчя Великого Жовтня. Програма Українського телебачення, присвячена дню Херсонщини. 19.00 — Фестиваль самодіяльного мистецтва УРСР, присвячений 50-річчю Великого Жовтня. (К). 22.00 — Художній фільм «Голосу за кохання».

СУБОТА, 22 липня. 11.00 — Художній фільм «Голосу за кохання». 14.00 — Закриття Всесоюзної спартакіади школярів. (Ленінград). 15.30 — Фільм для дітей. 16.00 — Вечірня телевізійна газета. 16.30 — Вісті з удерних комсомольських. 16.55 — «Народний музей «За вєду Рєд». (Куйбишев). 17.40 — Співає Ю. Пашковська. (К). 18.00 — «Клуб кіномандрівників». (М). 19.00 — Фестиваль самодіяльного мистецтва УРСР, присвячений 50-річчю Великого Жовтня. (К). 20.20 — Музично-розважальна програма з Польщі. 21.20 — «Метростро». Польський телевізійний фільм. (М). 22.50 — Телевізійна вікіно сатири. (М). 23.05 — Щоденник Спартакіади народів СРСР. (М).

ПОКАЗУЄ МИКОЛАЇВ

П'ЯТНИЦЯ, 21 липня. 10.30 — Документальний фільм. 11.00 — Художній фільм «Пертзанські зоулі». 12.35 — Передача з Одеси. 15.40 — Всесоюзна спартакіада школярів. (Ленінград). 17.00 — Передача з Одеси. 17.45 — До 50-річчя Великого Жовтня. Кінонарис «Капітан Білуха». 18.00 — Телевізійна вісті. (К). 18.20 — До 50-річчя Великого Жовтня. Програма Українського телебачення, присвячена дню Херсонщини. 19.00 — Фестиваль самодіяльного мистецтва УРСР. (К).

СУБОТА, 22 липня. 13.10 — Художній фільм «Кольори боротьби». 14.40 — Передача з Одеси. 16.25 — Фестиваль самодіяльного мистецтва. (М). 16.50 — «Народний музей «За вєду Рєд». (Куйбишев). 17.40 — Співає Ю. Пашковська. (К). 18.00 — Передача з Москви і Києва (див. програму Дніпропетровської телестудії).

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: редактора — 45-00, відповідального секретаря — 45-35, відділів — 45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР»

орган Кіровоградського
обкому ЛКСМУ.